

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om saltvandsfiskeri.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3881, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 941).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Chr. Christiansen: Under første behandling af dette lovforslag blev der fremsat ønske om, at de pågældende lystfiskere skulle have adgang til at sælge deres fangst. I Sverige har man fulgt denne linje, men Norge har ikke villet være med til en sådan bestemmelse. Ved forhandlinger med fiskerorganisationerne forud for lovforslagets fremsættelse havde fiskerne betinget sig, at de opnåede fangster ikke blev gjort til genstand for handel. Udvalget har drøftet dette spørgsmål, og den almindelige opfattelse i udvalget er, at der her ikke er tale om noget særlig stort spørgsmål.

Under et samråd med fiskeriministeren gav denne tilsagn om at stille det ændringsforslag, som nu foreligger, og som er tiltrådt af udvalget. Den foreslåede ændring kan næppe have nogen praktisk betydning for fiskeriet på vestkysten, men kan derimod nok få det for fiskeriet i farvandene inden for Skagen. Personlig mener jeg, at der netop i de indre farvande kan opstå vanskeligheder, som kan komme til at gå ud over erhvervsfiskerne. Da jeg formoder, at de her påtænkte ændringer i loven om saltvandsfiskeri vil kræve udsendelse af en bekendtgørelse om de nærmere forhold vedrørende lystfiskeriet på det danske søterritorium, vil jeg anmode den højtærede fiskeriminister om at bekræfte, at der her er tale om lystfiskeri, der ikke må antage karakter af erhvervsfiskeri, så at det kommer til at skade de danske fiskere.

Jeg skal hermed anbefale ændringsforslaget.

Fiskeriministeren (Oluf Pedersen): I det forslag, der blev udarbejdet i Nordisk Råd, gav man adgang for lystfiskerne inden for de nordiske lande til ikke blot at fiske, men også at sælge deres fangst. Imidlertid har der været en vis modstand blandt fiskerne i de nordiske lande mod, at fangsten skulle kunne gøres til genstand for handel, og derfor blev begrænsningen foreslået.

Jeg mener, at når jeg nu efter henstilling fra udvalget har stillet ændringsforslag om at stryge sætningen: „Fangsten må dog ikke gøres til genstand for forhandling“, betyder det ingen realitetsændring. Herefter vil en lystfisker lovligt kunne sælge det, han har fisket af lyst, men hvis han fisker med salg for øje, altså som erhverv, er det ulovligt at sælge fangsten. Efter min mening vil det vist ikke blive vanskeligere at overholde denne regel end den, der stod i mit lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om en opsparingsordning for unge ikke-forsørgere.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3721, fremsættelsen i tidenden sp. 5273).

Lovforslaget sattes til forhandling.